

דברי הכפר

איך בונים סירה?

"אוספים אנשים ונוטעים בהם את האהבה והכמיהה
לים הגדול, הרחב והאין סופי,
ולא אוספים אנשים ואומרים להם לאסוף עצים,
להכין תכנית ולבנות ספינה".

אנטון דה סנט.

גיליון מס 1868 * ה' חשוון תשס"ד * 31 אוקטובר 2003
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

בית כפר – הנשיא
אבל

עם פטירתה של חברתנו הוותיקה

ריני טנא

ז"ל

איתכם באבלכם רענן אביטל ודוידה
הנכדים והנינים
והמשפחה המורחבת
שלא תדעו יותר צער

ימי הולדת

ראשית אנו חייבים התנצלות בפני משפחת אורן על ששמו של אור
נשמט בשבוע שעבר. עמכם הסליחה, וברכת מזל-טוב מיוחדת לאור שקורא
אותנו ממרחקים.

28/10 אור אורן

2/11 ג'ורג' נאי
כפיר בן-צבי (נכד)

4/11 ג'ין פינקוס

5/11 ג'וני פרנק (בן 70)
אריק איליב

6/11 ברוך כהן
דניאל סער
שחר וינשטיין (נכדה אדלשטיין)
גפן קולינס

7/11 עדי לינטון
נעמה ברור (נכדה)
ענבר איסטון (נכדה)

8/11 עידן בן-זאב
נרית גינת
ניב שאולי דדוש

ימי נישואין

5/11 דליה ואודי וגנר
חנה וריצ'ארד איסטון

7/11 בברלי ויוני בן-חיים

נזכור

י"א בחשון תשל"ב 30/10/71 גב' מלכה ביגר

י"ב בחשון תשכ"ד 30/10/63 מר מוריס לברט

מ
ז
ל

ט
ו
ב
!

פירוורים

ריני טנא ז"ל הלכה לעולמה. אחרי שנים ארוכות ב"בית יונתן" נפרדה מאתנו. ליבנו ותנחומינו **לרענן דוידה ואביטל** ולכל בני המשפחה. שלא תדעו עוד צער.

תשרי חודש החגים מאחורינו, ובמר-חשוון שבראשו אנו עומדים בזמן כתיבת שורות אלה, אנו מחכים לגשם כדברי השיר: בחשוון ירד יורה ועל גגי רקד... "מי ייתן וגם השנה נזכה לגשמי ברכה.

ענף האריזות של **שלומי** עובד במלוא המרץ כדי לספק את הביקוש העונתי. **לשלומי ואביבה** הצוות הקבוע, מסייעות **רעות ויסמין מלינה**. שיהיה גם להם בהצלחה

ברכות לצוות האבוקדו על תחילת הקטיף. המחירים "טפו-טפו" "חמסה-חמסה" טובים. צוות הקוטפים הקבוע מדיר אל אסד כבר שולח ידיים אל הירוק-הירוק והטעים הטעים הזה.

נקווה שלא יהיו שביתות ובמיוחד לא בנמלים, שיעקבו את הגעת הפרי לאירופה לקראת חג המולד. תחזיקו אצבעות. הצוות מבקש מחברים לא לצאת לקטיף עצמי בינתיים. חבל על קטיף של זנים לא בשלים.

בשעה טובה ומוצלחת נאספו הררי הגזם שנערמו בפינות המשק השונות. ברכות לעוסקים במלאכה.

ואגב "**חמסה**". להקת הבנות "חמסה" הופיעה בפתחיה החגיגית והרשמית של הקניון החדש בצומת ראש פינה, "סנטר הגליל" שמו. אומרים שהיה נחמד. הכינו את הארנקים...

ואגב שביתות, "אם כל השביתות" כפי שהיא מכונה, עומדת ליפול על ראשינו בשבוע הבא. תוצאה אחת ודאית תביא השביתה. נזק עצום לכולנו, ואולי עדיין לא מאוחר להוריד את שני הצדדים מהעץ הגבוה עליו טיפסו.

אריאלה הדר עוזבת אותנו לטובת איחוד משפחתי עם הבת **רקפת** ומשפחתה בקיבוץ מגידו. נאחל לה קליטה מהירה ומהנה בקיבוץ החדש.

האחיות "דלת-בית" (**דליה בוסקילה ודורית בסו**) חזרו מאיחוד משפחתי קצר עם האחות עליזה בארה"ב. הביקור היה מהנה. קצר מידי והשאיר טעם גדול של עוד...

בררכת השחייה כוסתה ונסגרה סופית לאחר עונה מהנה ומשגעת. זה שוב המקום להגיד תודה לכל העוסקים במלאכה. **לאה כץ** המצילה המסורה מחפשת עבודה וממתינה להצעות.

בינתיים היא **ונחמן** עסוקים מעל הראש בהכנות לקראת נישואיו של **אייל** עב"ל – **מיה** בשבוע הבא. שיהיה לכולם מזל טוב, אושר ועושר ורק טוב.

אביב אלמן נחת מחו"ל לביקור מולדת. ברוך השב.

הלל יודאיקין "ביקר" שלא בטובתו בבית חולים בירושלים, לאחר מפגש לא מוצלח עם שמן רותח. מאחלים לו החלמה מהירה והרבה בריאות.

מחזור כיתות י"ב יצאו בתחילת השבוע לטיול השנתי להרי אילת. מחזור כיתות י"א יצאו לאזור המכתשים. תהנה ותחזרו בשלום. נשמח לשמוע חוויות.

הלימודים בכיתות היותר צעירות נכנסים סוף סוף לרצף לאחר כל חופשות החגים. שיעורי הבית ניתנים בדרך כלל להורים והשבוע לשמחתנו קיבלנו ציונים מעולים... גם פעילות החוגים תופסת תנופה מצד אחד, ומשאירה חור גדול בכיס מייתר הצדדים...

ליגת העל בכדורסל החלה בשעה טובה, אבל בתוצאה לא טובה – אם גם צפויה מראש – בתבוסה להפועל גליל עליון או בשמה החדש "הפועל גליל עליון – קצרין". מ"**הקומץ**" חוג האוהדים הנלהב והמסור מבקשים להגיע לעודד.

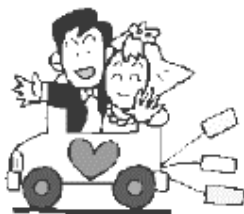
אז זהו זה להפעם. נקווה ונתפלל לטוב. שהכל יעבור ממול.

דורית, אבי וכל השבט לבית **רוזנקרן**

מזל – טוב!

לנישואיהם של

אייל עב"ל מיה

ברכות רוב נחת ללאה ונחמן כץ
ולכל המשפחה המורחבת

קר שם בחוץ / החיים זה לא קיבוץ

תגובה לרותי עמית

בתגובתי אין כוונה לזרות מלח על הפצעים, לכן אקדים ואומר, שמאוד אצטער אם רותי וגדי יאלצו לעזוב את המקום ואני בטוחה, שזו גם הרגשתם של חברים רבים. אני חשה אמפתיה לשיקולים המעשיים, לשיקולים הקרים והרגשות שרותי הביעה, מה שאיני מצליחה להבין הן התובנות העומדות מאחוריהם.

איך זה שלרותי אין כל טענות למפעל ולמוסדות הקיבוץ כשבסופו של עניין היא מגיעה למסקנה הכואבת שכל 36 שנותיה בקיבוץ שוות ל-0?

מה בדיוק חשבו כאשר הובילו את תהליך השינוי (לפחות גדי)?
האם חשבו שהם מחוסנים ולהם זה לא יקרה?
האם חשבו, כי מעצם היותם עובדים מסורים, בעלי ידע, ניסיון כישרון ואפילו קשרים במקומות הנכונים; לא נשקפת כל סכנה למקורות הפרנסה שלהם?
האם חשבו שאסרטיביות או כוח הרצון יש בהם די, כדי ללחום לבד את מלחמתם או לפלס להם דרך למקום עבודה חדש?
האם בדרך החדשה שעיצבו, יכלו לראות רק את החוטים שברשת ולא הצליחו להבחין במלכודות הנפערות בחורים שלה?

רותי וגדי רצו להשוות את ה"חיים" בקיבוץ לאותו "קר שם בחוץ" ואכן הצליחו. "החיים האמיתיים" כבר כאן בקיבוץ, ומה שקרה אתמול לשכן / שכנה שלהם, קרה היום גם להם.

אני רוצה לסיים בקטע שמצאתי באינטרנט שנאמר על מאורעות הרי עולם, אבל נראה לי, שהמסקנות שלו מדברות אל כל אדם באשר הוא אדם.

They came first for the Communists...but I didn't speak up because I wasn't a Communist.

Then they came for the Jews...but I didn't speak up because I wasn't a Jew.

Then they came for the Unionists ...but I didn't speak up because I wasn't a Unionist.

Then they came for the Catholic ...but I didn't speak up because I wasn't a Catholic.

Then they came for me...and by that time...there was no-one left to speak up for me.

Rev. Martin Niemoller

יהודית וויטהם

ערב שישי במועדון - עונה חדשה

ובכן - זה מתחיל.

בליל שבת זה ה-31.10.03

במועדון החברים בשעה 20.15

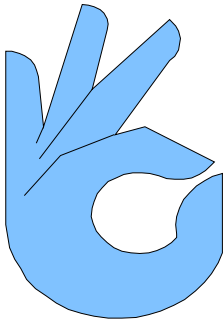
4 חברות מספרות על עבודתן מחוץ לקיבוץ

תמר וולפין - מנהלת בית הספר "עמק החולה"
 יוהנה פוטש - ספרנית וותיקה במכללת תל-חי
 נעה מעיין - עובדת סוציאלית בהוסטל בטבריה
 דליה ווגנר - מורה לעברית באולפן לאיתויפים

כולם מוזמנים

כיבוד יוגש משעה 19.30

להתראות
אלזה

רגעים של קורת רוח אמיתית

סוף השבוע האחרון היה מלא וגדוש אירועים, כולם מרגשים מאד ומחממים את הלב. הציר המרכזי של האירועים האלה היה ישראל אבידור.

זה התחיל ביום חמישי בערב, המועצה האיזורית קיימה אירוע פרידה מישראל שסיים, רשמית, את פעילותו במחלקת הקליטה של המועצה (אם כי, באופן לא רשמי, כפי שאמר ולנסי בברכתו, ישראל אף פעם לא גומר...). המועד לאירוע נבחר, בין היתר גם עם ציון 10 שנים להגעתה של קבוצת נעל"ה הראשונה ל"עמק החולה", ומכיוון שהקיבוץ של אותה קבוצה היה גונן, גם האירוע לכבוד ישראל התקיים בגונן. רשימת המכובדים אשר כבדו את ישראל בנוכחותם היתה ארוכה מאד, רובם הגיעו במיוחד כל הדרך מירושלים. הגדיל לעשות מייק רוזנברג, מנהל מחלקת העלייה בסוכנות היהודית, אשר אמר שהוא, בתחילת דרכו הציבורית לקח את ישראל כמודל של איש ציבור.

חלק ניכר מהתכנית הוקדש לנושא קליטת העלייה מבריה"מ לשעבר, בגליל העליון, כולל תכנית "בית ראשון במולדת", שכולנו מכירים, ותכנית נעל"ה שבמסגרתה התחנכו באזור עשרות קבוצות. אך החלק המרגש לא פחות, היה סיפור תולדותיו של ישראל, כפי שהביאו ז'ק גולן וצילה בליווי תמונות. הרגע שבו סיפר ישראל את קורותיו במלחמת העולם השנייה, וסיפורה של רחל על פגישתם הראשונה, היו משיאי הערב כולו. (רחל אומרת

שהקשר ביניהם הוא תוצאה של בעיות בתקשורת... היא לא ידעה צרפתית, הוא לא ידע אנגלית, וכך הם ביחד כבר למעלה מיובל שנים.

בקהל שמילא את חדר האוכל של גונן (ושנהנה מהכיבוד הנהדר שהוכן לכבודנו), תפשו מקום כבוד חברים רבים מכפר-הנשיא, וכמובן בני המשפחה והרבה מאד פעילים מהאיזור.

ביום ששי בערב התחיל פה הכינוס של גרעין ה' ובני דורם. כ-60 איש התכנסו במועדון, התחבקו והתנשקו, העלו זכרונות, צחקו עד דמעות, וחזרו 55 שנים לאחור לימים שבהם בילו בתנועת הבונים. גם שליחים שלהם מאותם הימים היו שם: ישראל ורחל אבידור (הזכרנו כבר?), שמואל חצור, ואוסי אדלשטיין.

בהמשך ההתכנסות הזאת של הצעירים המתבגרים האלה, התקיים טיול לירדן, בהדרכתו של טומי עמית. אחרי-הצהריים על כוס קפה במועדון התקיים דיון על החינוך של תנועת הבונים והשלכותיו על כל אחד ואחד מן החברים עד עצם היום הזה. לאחר ארוחת ערב אצל משפחות חברי גרעין ה' במשק, התכנסנו שוב בשאטו פרלסון עם העוגות של דוט, למפגש מסכם.

היה נפלא, מרגש ומוצלח מאד.

והאירוע השלישי התקיים בשבת, נפגשנו עם בוגרי הכתה הראשונה של נעל"ה ב"עמק החולה". היו שם כמעט כל החבר'ה, היום כבר בני 25-26, כולם נשארו בארץ, שירותו בצבא, ולמדו באוניברסיטה ובטכניון. חלקם כבר בעלי תואר שני, ובדרך לתואר השלישי, במקצועות ההנדסה, המחשבים, הסיעוד והמוזיקה. הפגישה עם המורים היתה מרגשת, וזכרונות הועלו על הימים הראשונים, על קשיי השפה, והשוק התרבותי של פגישת הנערים מרוסיה עם הצברים שלנו. אדם בן-חנוך, שהיה היועץ של כל קבוצות נעל"ה מההתחלה ועד עצם היום הזה, ריגש את כולם בדבריו. אכן, היה לי סופשבוע של קורת רוח, של חיזוק האמונה שלי בציונות, ובתפקיד שלנו כאן, בארץ, בגליל, ובכפר-הנשיא.

תמר וולפין

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	שם המחבר	תיאור התוכן
סערת האלים	סידני שלדון	רומן
לו אנדראס סלומה	ה.פ. מטרס	ביוגרפיה
מרגלים לא מושלמים	מלמן – רביב	סיפורו של המודיעין הישראלי
הרצפה מתנדנדת	נורית זרחי	אוסף סיפורים
עלומים	ג'.מ. קוטז'	סיפור אוטוביוגרפי

הנה אני מתחילה	יהודית קציר	רומן
נתיבי שיר	ברוס צ'טווין	סודם של האבוריג'ינים האוסטרלים
מסע חיי	יעקב נמרודי	אוטוביוגרפיה
רוחות של תשוקה	ג'ים הריסון	3 נובלות – טרילוגיה
רוק – מוסיקה ותרבות	מוטי רגב	
חרקירי	רביב דרוקר	אהוד ברק במבחן התוצאה

ת שינוי בשעות קופת בית

יום א' (ללא שינוי) 11:30-12:30

יום ד' שינוי 11:30-12:15
14:30-15:00

חברים, אתם נכנסים בכל שעות היום, זה מאוד מפריע לי.
עשו הכל להסתדר עם שעות הפתיחה.

תודה על שיתוף הפעולה.

שאולה

אימהות יהודיות

הפינה האנגלית

MONA LISA'S JEWISH MOTHER:

"After all that money your father and I spent on braces, that's the biggest smile you can give us?"

COLUMBUS' JEWISH MOTHER:

I don't care what you've discovered, you still could have written!"

MICHELANGELO'S JEWISH MOTHER:

"Can't you paint on walls like other children?

Do you have any idea how hard it is to get that junk off the ceiling?"

NAPOLEON'S JEWISH MOTHER:

"All right, if you aren't hiding your report card inside your jacket, take your hand out of there and show me."

ABRAHAM LINCOLN'S JEWISH MOTHER:

"Again with the hat? Can't you just wear a baseball cap like the other kids?"

GEORGE WASHINGTON'S JEWISH MOTHER:

"The next time I catch you throwing money across the Potomac, you can kiss your allowance good-bye!"

THOMAS EDISON'S JEWISH MOTHER:

"Of course I'm proud that you invented the electric light bulb. Now turn it off and get to bed!"

PAUL REVERE'S JEWISH MOTHER:

"I don't care where you think you have to go, young man, midnight is past your curfew."

And, of course, these two, who really did have Jewish mothers:

ALBERT EINSTEIN'S JEWISH MOTHER:

"But it's your graduation picture. Couldn't you do something about your hair?"

MOSES' JEWISH MOTHER:

"That's a nice story. Now tell me where you've really been for the last forty years